

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.074 van 5 november 2003
in de zaak A. 140.240/X-11.533.**

In zake : 1. Georges VERHEECKE,
2. Christine DE LE VINGNE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat K. MAENHOUT,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Van Eycklei 10A

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2550 KONTICH,
Mechelsesteenweg 160.

tussenkommende partij :

de n.v. ASTRID,
die woonplaats kiest bij
Advocaten T. VANDENPUT en P. DE MAEYER,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Louizalaan 390, bus 12.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Georges VERHEECKE en Christine DE LE VINGNE op 11 augustus 2003 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 18 april 2003 van de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar waarbij aan de n.v. ASTRID de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor "het plaatsen van een vakwerkpyloon met een hoogte van 36 m waarop door middel van een draagstructuur 3 antennes en 2 straalverbindingen aangebracht worden. De shelter met de technische installatie wordt aan de voet van de pyloon geplaatst", op een perceel gelegen te Brasschaat, Hemelakkers 40, kadastraal bekend Sectie D, nr. 554 d;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 oktober 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. MAENHOUT, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat J. CLAES, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat D. VERMER die, loco Advocaten T. VANDEPUT en P. DE MAEYER verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. ASTRID met een verzoekschrift van 3 september 2003 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar bij het bestreden besluit van 18 april 2003 aan de n.v. ASTRID de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend voor "het plaatsen van een vakwerkpyloon met een hoogte van 36 m waarop door middel van een draagstructuur 3 antennes en 2 straalverbindingen aangebracht worden. De shelter met de technische installatie wordt aan de voet van de pyloon geplaatst", op een perceel gelegen te Brasschaat, Hemelakkers 40, kadastraal bekend Sectie D, nr. 554 d; dat de woning van verzoekende partijen, gelegen te Brasschaat, Hemelakkers 42, zich bevindt op het perceel, kadastraal bekend Sectie D, nr. 554 h, palende aan het bouwperceel; dat het bouwperceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgesteld gewestplan Antwerpen is gelegen, deels tot op een diepte van 40 m in woongebied, en het voor overige in gebied voor dagrecreatie; dat luidens het bestreden besluit "de aanvraag is gelegen in een gebied voor dagrecreatie";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekers in een tweede middel de schending aanvoeren van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, doordat de werken krachtens deze bepaling "enkel van de bestemming mogen afwijken zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied, alsmede wegens dwingende en absolute noodzaak."; dat zij dit middel toelichten als volgt :

"Het eigendom waarvoor de aanvraag werd ingediend is gelegen binnen het gewestplan Antwerpen (K.B. 3 oktober 1979) in woongebied (voor een diepte van 40 m gemeten vanaf de rooilijn) en voor het resterende gedeelte in het gebied voor dagrecreatie.

Het eigendom ligt niet in een goedgekeurde verkaveling noch in een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg.

Daar evenwel niet alles kan voorzien worden en nog wel op de juiste plaats, werd in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp gewestplannen en de gewestplannen een artikel voorzien (artikel 20) dat de mogelijkheid biedt, niettegenstaande andersluidende bestemmingen op het gewestplan, toch vergunningen af te geven voor bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen voor zover deze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied :

'Bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen kunnen ook buiten de daarvoor speciaal bestemde gebieden worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied'.

De rechtspraak van Uw Raad heeft gesteld dat deze bepaling enkel wegens dwingende en absolute noodzaak kan worden ingeroepen; er kan m.a.w. niet gewacht worden op de procedure van inherzieningstelling van het gewestplan of van het opstellen van een gemeentelijk plan.

De inplanting van een zendmast van dergelijke omvang in een woongebied enerzijds en een gebied voor dagrecreatie anderzijds is onmiskenbaar strijdig met de bestemming ervan.

Er bestaat bovendien geen dwingende en absolute noodzaak om op de bedoelde plaats dergelijke zendmast op te richten. Dat deze noodzaak niet blijkt uit de bestreden beslissing (schending van de algemene motiveringsplicht) en blijkbaar ook niet in de aanvraag wordt toegelicht.

In haar eerste advies van 19 maart 2002 stelde de GEMEENTE BRASSCHAAT terecht :

- dat wat het aspect gezondheid betreft er geen enkel gegeven is uit de aanvraag waaruit blijkt dat de stralingsnormen worden gerespecteerd;

- dat het onesthetische uitzicht van de mast maakt dat hij niet kan worden ingeplant in een residentiële woonwijk en in de onmiddellijke omgeving van het gemeentepark van BRASSCHAAT;
- dat de voorgestelde bouwhoogte niet te verantwoorden is met de omliggende vrijstaande eengezinswoningen en de groene omgeving;
- dat de zendmast wat betreft bestemming, bouwhoogte én uitzicht volledig afwijkt van de bestaande gebouwen;
- dat de visuele impact op de groene woonomgeving dermate groot zal zijn waardoor een onaanvaardbare schending van het woonlandschap ontstaat.

De GEMEENTE stelt derhalve dat er strijdigheid van functies.

Merkwaardig wordt in een tweede advies van de GEMEENTE BRASSCHAAT plots gesteld dat de visuele impact beperkt zal zijn door de aanwezigheid van grote bomen, terwijl tussen het erf van verzoekers en het eigendom waarop de zendmast wordt vergund, geen hoge bomen zijn (de aanwezige bomen zijn ten andere oud en ziek en bovendien verliezen bomen hun bladeren in de herfst ...).

(...)

Overwegende dat de verwerende partij terecht erop wijst dat artikel 20 niet zo mag worden begrepen dat een bouwwerk voor een gemeenschapsvoorziening dat in een daartoe niet bestemd gebied wordt ingeplant moet beantwoorden aan de bepalingen die gelden voor het betrokken gebied; dat het bouwwerk evenwel verenigbaar moet zijn met de algemene bestemming en het architectonisch karakter van het betrokken gebied; dat indien dit niet het geval is het bouwwerk, ofwel in een ander gebied moet worden ingeplant, ofwel het gewestplan moet worden herzien.

De Omzendbrief van de Vlaamse Gemeenschapsminister betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen van 8 juli 1997, B.S., 23 augustus 1997 bepaalt o.m.:

'In dit verband kan de aandacht gevestigd worden op een aantal inrichtingen die als gemeenschapsvoorziening of instelling van openbaar nut kunnen beschouwd worden, maar waarvan de localisatie in een woongebied of een zone voor openbaar nut, gelegen in de woonzone, niet aangewezen is zoals :

- drukstations, pompstations;
- transformatieposten;
- ontvangst- en zendmasten voor radio en TV.;
- radarinstallaties;
- stortterreinen, afvalverwerkingsinstallaties;
- containerparken;
- waterwinningen;
- waterspaarbekken, wachtkommen;
- waterzuiveringsinstallaties;
- meteo-stations;
- begraafplaatsen, strooiweide en crematorium.

Dergelijke inrichtingen horen thuis in een gebied voor gemeenschapsvoorziening en openbare nutsvoorziening dat gelokaliseerd is bij voorkeur buiten de woon-gebieden of daarvan gescheiden door een bufferzone'.

De ruimtelijke draagkracht van het gebied wordt in casu wel degelijk overschreden (...) en de voorziene verweving van functies brengt de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving in het gedrang of verstoort.

De bestreden beslissing dient dan ook te worden vernietigd";

Overwegende dat de verwerende partij het tweede middel beantwoordt als volgt :

"Uit het administratief dossier blijkt dat op het eigendom in kwestie de vroegere rijkswachtgebouwen gelegen zijn, overgedragen aan de lokale politie (staatsdomein), cruciaal element waarvan verzoekende partijen geen gewag maken;

Het pand kan in feite beschouwd worden als een zone voor openbare gebouwen;

De bestemming van het pand werd reeds in 1979 vastgelegd door de verleende bouwvergunning voor het bouwen van een rijkswachtkazerne;

In principe zijn alle constructies eigen aan deze openbare bestemming hier verantwoord;

De aangevraagde pyloon sluit perfect aan bij de vastgelegde bestemming;

Bovendien betreft de aanvraag het vervangen van de bestaande pyloon door een nieuwe constructie: de bestaande pyloon is afgebeeld op foto 3 in het administratief dossier,

Artikel 20 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen handelt over de bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen die in alle gebieden kunnen worden toegelaten in zoverre zij verenigbaar zijn met de algemene bestemming en het architectonisch karakter van het gebied;

Het gebied in casu is eigenlijk een multifunctioneel gebied waar meer en veelsoortiger gemeenschapsvoorzieningen nodig en mogelijk zijn;

In dezelfde straat zijn er o.a. de gebouwen van de lokale politie op het adres Hemelakkers 40 en er schuins tegenover de gebouwen van het Vredegerecht van het kanton Brasschaat (Hemelakkers 65-67), enz.;

Uit het administratief dossier blijkt zeer duidelijk dat de vergunningverlenende overheid de bestreden vergunning op grond van voormeld artikel 20 heeft afgegeven en de bouwaanvraag onder dat oogpunt heeft onderzocht (zie o.m. blz. 6 onderaan en blz. 7 bovenaan);

De voorziening in kwestie is zonder enige betwisting onontbeerlijk : de aanvraag betreft een constructie, die deel uitmaakt van een netwerk, bestemd om de algemene veiligheid van de bevolking te verbeteren en te garanderen, door een efficiënte communicatie tussen de verschillende veiligheids- en hulpdiensten (politie, brandweer, civiele bescherming, medische interventieteams, e.d.) te verzekeren;

Uiteraard overstijgt het algemeen belang van de bevolking het private belang in grote mate;

Bovendien is er (...) duidelijk aangegeven waarom de voorziening juist op die plaats noodzakelijk is, nl. op het terrein van de lokale politie gelet op de noodzaak de apparatuur te installeren 'in eigen zones of in bewaakte zones' (zie de nota van de Minister van Binnenlandse zaken) enerzijds en de mogelijkheid tot het vervangen van de reeds bestaande pyloon anderzijds;

De rechtspraak die door verzoekende partijen wordt aangehaald is te vinden op blz. 152, onder nummer 158 in 'Ruimtelijke ordening en stedenbouw - Planologie, verordeningen en vergunningen', VEKEMAN, R., 1999, Kluwer Rechtswetenschappen België;

Uit de bespreking aldaar blijkt onmiddellijk dat zij niet toepasselijk is in huidige zaak;

Het tweede middel is dan ook niet ernstig";

Overwegende dat de tussenkomende partij het tweede middel beantwoordt als volgt :

"Verzoekende partij in tussenkomst is het vanzelfsprekend niet eens met het standpunt van de verzoekende partij.

Er lijkt geen discussie te bestaan over het feit dat krachtens artikel 20 van voormeld K.B. bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen nagenoeg om het even waar kunnen opgetrokken worden, ook buiten de daartoe voorziene gebieden, op voorwaarde dat het bouwwerk de algemene bestemming van het gebied niet schendt en het architectonisch karakter van de omgeving niet aantast.

De vraag of de zendmast een bouwwerk is ten behoeve van de openbare diensten en een gemeenschapsdienst aanbelangt, kan alleen maar affirmatief worden beantwoord.

Er kan niet betwist worden dat de zendmast met het oog op de realisatie van het betrokken netwerk voor ondermeer prioritaire- en hulpdiensten uitsluitend het algemeen belang kan dienen.

Terzake dient er overigens te worden verwezen naar het besluit van 5 mei 2000 van de Vlaamse regering tot aanwijzing van de werken, handelingen of wijzigingen van algemeen belang en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse bouwmeester (Belgisch Staatsblad 19 mei 2000) waarin de werken van algemeen belang worden omschreven.

In artikel 3, 4° worden ondermeer als kleine werken van algemeen belang beschouwd :

'De lokale openbare leidingen voor het telefoonverkeer en voor andere, al dan niet draadloze communicatienetwerken met inbegrip van de bijhorende infrastructuur, zoals pylonen en masten';

Er kan derhalve niet betwist worden dat de betrokken zendmast het algemeen belang dient en derhalve als een bouwwerk voor openbare dienst of gemeenschapsvoorziening kan beschouwd worden.

Blijven derhalve enkel de vragen of enerzijds het bouwwerk in overeenstemming is met de algemene bestemming van het gebied en anderzijds niet strijdig is met het architectonisch karakter van de omgeving.

Bij de beoordeling van voormelde criteria is het van belang te benadrukken dat de pyloon opgetrokken zal worden op hetzelfde perceel waar thans reeds de lokale politie is gevestigd.

De facto is het perceel dus al in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen gelegen en is de voorgenomen constructie als dusdanig als zone-eigen te beschouwen.

De geplande werken situeren zich overeenkomstig het gewestplan in een gebied voor dagrecreatie dat bestemd is voor het aanbrengen van recreatieve en toeristische accommodatie, al dan niet met inbegrip van de verblijfsaccommodatie, waar werken of handelingen aan beperkingen kunnen onderworpen worden teneinde het recreatief karakter van het gebied te bewaren.

Gebieden voor dagrecreatie bevatten enkel de recreatieve en toeristische accommodatie, met uitsluiting van alle verblijfsrecreatie.

Uit voormeld stedenbouwkundig voorschrift blijkt derhalve dat bouwwerken in gebieden voor dagrecreatie in se niet verboden zijn en dat de algemene bestemming van voormeld gebied derhalve niet wordt geschonden door het toelaten van een bouwwerk.

Het gaat om een beoordelingsbevoegdheid van de overheid die in concreto een en ander zal dienen af te wegen en waarbij de Raad van State slechts over een marginale toetsingbevoegdheid lijkt te beschikken.

Voormelde afweging in toepassing van art. 20 van het K.B. van 28 december 1972 is ondermeer gebeurd enerzijds in het in extenso weergegeven positief advies van 19 maart 2003 van de gemeente BRASSCHAAT alwaar wordt gesteld :

'Overwegende dat op het eigendom de vroegere rijkswachtgebouwen gelegen zijn, dat zoals blijkt uit een recente mededeling, het gebouw wordt overgedragen aan de lokale politie : dat het pand in feite kan beschouwd worden als een zone

voor openbare gebouwen; dat alle constructies die eigen zijn aan deze openbare bestemming, hierin principe kunnen aanvaard worden;

(...)

Overwegende dat het onesthetisch uitzicht van de mast een rechtstreeks gevolg is van de aard van de constructie; dat dit uitzicht in grote mate zal verzacht worden door de aanwezigheid van het grote aantal hoge bomen in de onmiddellijke omgeving; overwegende dat de mogelijke schade aan de aanpalende eigendommen bij het eventueel omvallen van deze mast een burger-rechtelijke aangelegenheid is waarvoor andere instanties bevoegd zijn;

Overwegende dat de bestemming van het pand reeds in 1979 werd vastgesteld door de verleende bouwvergunning voor het bouwen van een rijkswachtkazerne; dat de bestemming van dit pand verder wordt bevestigd door de herlokatie van de lokale politie; dat de aangevraagde pyloon aansluit met de vastgelegde bestemming;

Overwegende dat alhoewel deze pyloon werd ingeplant binnen een groene woonomgeving, de aanwezigheid van de hoge bomen ook voor gevolg zal hebben dat de visuele impact op de omgeving sterk zal verminderd worden;

Overwegende dat, gelet op de bestaande bestemming van het pand, de goede plaatselijke ordening niet in het gedrang wordt gebracht; Gunstig.'

Uit voormeld overgenomen advies blijkt reeds dat niet ernstig kan voorgehouden worden dat het architectonisch karakter van de omgeving zou geschonden worden aangezien de gemeente zelf stelt dat de betrokken aanvraag aansluit bij de bestaande bestemming van het reeds aanwezige pand (m.n. de rijkswachtkazerne met reeds bijhorende zendmast).

Alle voorwaarden van artikel 20 zijn derhalve vervuld.

Ook in de bestreden beslissing zelf heeft de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar het volgende overwogen m.b.t. de toepasselijkheid van artikel 20 :

'Artikel 20 gaat om een uitzonderingbepaling.

De Raad van State heeft in zijn rechtspraak bepaald onder welke voorwaarden het artikel 20 kan toegepast worden, er dient door de aanvrager aangetoond te worden dat er voldaan is aan de eisen van de bovengenoemde rechtspraak. Een voorwaarde voor de toepassing van artikel 20 is dat er een dringende en absolute noodzaak bestaat en dat er niet kan gewacht worden op de procedure van inherzieningstelling van het gewestplan of van het opstellen van een gemeentelijk plan.

Artikel 20 kan toegepast worden :

- voor elementen die niet op het niveau van het gewestplan aangeduid worden bv. straatverlichting, wegen en nutsleidingen van subgewestelijk belang en aansluiting hierop;
- voor beperkte afwijkingen van aangeduide leidingen, wegen, kanalen en spoorwegen ;
- voor gemeentelijke gemeenschapsvoorzieningen waar de functies niet tegenstrijdig zijn.

Gelet op de schaal, de bestemming, inplanting en algemeen karakter en uitzicht van het ontwerp.

Gelet op het gunstig en bindende advies dd. 31/10/2001 van het Instituut van het Archeologisch Patrimonium (als bijlage).

Gezien de ordening van betrokken reeds volledig uitgebouwd gebied vastligt door goed gekende feitelijke toestanden en de stedenbouwkundige karakteristieken van de omgeving.

Dat de huidige aanvraag ten overstaan van de bestaande toestand slechts een logische en uit oogpunt van ruimtelijke ordening beperkte verdere uitbouw inhoudt, die zich geheel situeert binnen de omschrijving van de gegeven configuratie en dat de aanvraag verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening.

Rekening houdende met de configuratie en de aanwezige bebouwing van de omliggende percelen, en aangezien dat de ruimtelijke draagkracht door dit ontwerp niet wordt overschreden en aanvaardbaar is in deze omgeving omdat er onder andere een duurzaam gebruik van de ruimte is nagestreefd en het gebied de mogelijkheid biedt om bijkomende functies op te nemen zonder dat dit tot conflicten leidt.

(...)

Overwegende dat de aanvraag voldoet aan de vereisten van een goede perceelsordening en zich op aanvaardbare wijze in de omgeving integreert.'

Uit het voorgaande blijkt dat er terecht toepassing werd gemaakt van artikel 20 van het K.B. van 28 december 1972.

Tenslotte wenst verzoekende partij in tussenkomst er nog op te wijzen dat het noodzakelijk lijkt om de zendmast aldaar op te trekken alhoewel dit door artikel 20 niet voorgeschreven wordt.

De betrokken zendmast is immers noodzakelijk voor de communicatie van de prioritaire en hulpdiensten en het is aangewezen dat deze zendmasten opgetrokken worden op een perceel eigendom van de overheid en bewaakt door de lokale politie.

In dit verband dient melding te worden gemaakt van een nota die de Minister van Binnenlandse Zaken heeft gericht aan alle burgemeesters van de gemeenten die betrokken zijn bij de uitbouw van het A.S.T.R.I.D.-netwerk, waarin het volgende wordt gesteld :

'Het is U wellicht bekend dat de N. V. van publiek recht A.S.T.R.I.D. haar radiocommunicatiewerk weldra verder zal uitbouwen over heel België, en dat deze uitbouw van groot belang is voor de realisatie van een globaal veiligheidsbeleid binnen uw stad of gemeente.

Zo zal A.S.T.R.I.D. in 2001 ongeveer 170 basisstations en in 2002 ongeveer 130 basisstations moeten oprichten.

De keuze van de sites voor de oprichting van de TETRA-basisstations van A.S.T.R.I.D. houdt rekening met een aantal belangrijke elementen zoals :

- de bestaande en door iedereen aanvaarde principes inzake veiligheid, beveiliging en bedrijfszekerheid van het radiocommunicatienetwerk voor de hulp- en veiligheidsdiensten, met name door het installeren ervan in eigen zones of in bewaakte zones;
- de verwezenlijking van een optimale nationale radiodekking door gebruik te maken van slechts circa 350 basisstations die de bestaande 1.500 vervangen;
- de voordeligste financiële voorwaarden voor de vennootschap van publiek recht en bijgevolg voor de federale Staat en de gemeenten.

(...);

Gelet op hetgeen voorafgaat doet verzoekende partij in tussenkomst gelden dat de betrokken ambtenaar voldoende zijn beslissing heeft onderbouwd en afdoende heeft gemotiveerd waarom die beslissing werd genomen, zonder dat hij daarbij zou moeten aanduiden waarom hij niet een andere wettelijke bepaling heeft toegepast.

(OPDEBEEK, I., De formele motivering van bestuurshandelingen, Die Keure, 1999, nr. 199, p. 161).

Ook het tweede middel lijkt derhalve niet ernstig te zijn";

Overwegende dat het bestreden besluit, na te hebben gesteld dat de aanvraag principieel niet in overeenstemming is met de bestemmingsvoorschriften van het geldende gewestplan, overweegt wat volgt :

"Artikel 20 gaat om een uitzonderingsbepaling.

De Raad van State heeft in zijn rechtspraak bepaald onder welke voorwaarden het artikel 20 kan toegepast worden, er dient door de aanvrager aangetoond te worden dat er voldaan is aan de eisen van de bovengenoemde rechtspraak. Een voorwaarde voor de toepassing van artikel 20 is dat er een dringende en absolute noodzaak bestaat en dat er niet kan gewacht worden op de procedure van inderzettingstelling van het gewestplan of van het opstellen van een gemeentelijk plan.

Artikel 20 kan toegepast worden :

- voor elementen die niet op het niveau van het gewestplan aangeduid worden bv. straatverlichting, wegen en nutsleidingen van subgewestelijk belang en aansluiting hierop;
- voor beperkte afwijkingen van aangeduide leidingen, wegen, kanalen en spoorwegen;
- voor gemeentelijke gemeenschapsvoorzieningen waar de functies niet tegenstrijdig zijn.

Gelet op de schaal, de bestemming, inplanting en algemeen karakter en uitzicht van het ontwerp.

Gelet op het gunstig en bindende advies d.d. 31/10/2001 van het Instituut van het Archeologisch Patrimonium (als bijlage).

Gezien de ordening van betrokken reeds volledig uitgebouwd gebied vastligt door goed gekende feitelijke toestanden en de stedenbouwkundige karakteristieken van de omgeving.

Dat de huidige aanvraag ten overstaan van de bestaande toestand slechts een logische en uit oogpunt van ruimtelijke ordening beperkte verdere uitbouw inhoudt, die zich geheel situeert binnen de omschrijving van de gegeven configuratie en dat de aanvraag verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening.

Rekening houdende met de configuratie en de aanwezige bebouwing van de omliggende percelen, en aangezien dat de ruimtelijke draagkracht door dit ontwerp niet wordt overschreden en aanvaardbaar is in deze omgeving omdat er onder andere een duurzaam gebruik van de ruimte is nagestreefd en het gebied de mogelijkheid biedt om bijkomende functies op te nemen zonder dat dit tot conflicten leidt.

Gelet op het akkoord van de eigenaar(s).

Gelet op de configuratie en de aanwezige bebouwing van de omliggende percelen.

Gelet op de voorafgaandelijke bespreking betreffende dit dossier.

Overwegende dat de aanvraag voldoet aan de vereisten van een goede perceelsordening en zich op aanvaardbare wijze in de omgeving integreert.

Overwegende dat de weg voldoende is uitgerust gelet op de plaatselijke toestand en dat het dossier volledig is";

Overwegende dat artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen bepaalt wat volgt :

"Bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen kunnen ook buiten de daarvoor speciaal bestemde gebieden worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het gebied.";

Overwegende dat de in het bestreden besluit vermelde motivering om met toepassing van voormeld artikel 20 de gevraagde stedenbouwkundige vergunning te verlenen op het eerste gezicht enkel bestaat uit vage algemeenheden en affirmaties; dat zij geen concrete gegevens bevat waaruit een toetsing blijkt van de aanvraag aan de algemene bestemming gebied voor dagrecreatie, noch aan het architectonisch karakter van het betrokken gebied en waaruit in concreto de verenigbaarheid van de vergunde handelingen en werken hiermede kan blijken; dat op het eerste gezicht de in het bestreden besluit vermelde redengeving niet afdoende is om de afgifte van de gevraagde stedenbouwkundige vergunning met toepassing van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 wettig te kunnen verantwoorden; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekende partijen aanvoeren wat volgt :

"Verzoekers vragen de schorsing van een beslissing van de gemachtigde ambtenaar tot het verstrekken van een stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van een vakwerkpyloon met een hoogte van 36 meter waarop door middel van een draagstructuur 3 antennes en 2 straalverbindingen aangebracht worden en het plaatsen van de shelter met technische installatie aan de voet van de pyloon.

Het is evident dat de afbraak wanneer de bouwvergunning wordt verleend steeds onzeker is zodat de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel evident is.

Bovendien mag niet uit het oog verloren worden dat de vakwerkpyloon op 40 meter van de perceelsgrens van verzoekers komt en slechts op 60 meter van de daarop gebouwde woning van verzoekers.

Mede gelet op de enorme hoogte van de vakwerkpyloon is het verlies van het licht door het bouwwerk alsook het esthetische nadeel, de schending van het uitzicht mede door de grote omvang van de vakwerkpyloon evident.

Dat gelet op het voorgelegd plan en de afstand van het pand van verzoekers (60 m) en de afstand van de perceelsgrens (40 meter) de inplanting van de zendmast alvast een onherstelbare esthetische landschapsbeeldverontreiniging zal teweegbrengen (...).

Bovendien is één van de argumenten van verzoekers dat het bouwwerk een essentiële wijziging aanbrengt in het leefklimaat van het erf van verzoekers met mogelijk een vermindering van de kwaliteit van het leven.

Tenslotte is het oprichten van dergelijke vakwerkpyloon een ernstige verstoring van het evenwicht tussen geburen die verzoekers niet hoeven te dulden.

De vernietiging alleen van de bestreden handeling zal derhalve niet volstaan om aan verzoekers een genoegzaam herstel van het door de bestreden handeling teweeg gebrachte zijn opgetrokken".

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt wat volgt :

"Verzoekende partijen blijven in gebreke aan de hand van concrete en precieze gegevens een duidelijk beeld te verschaffen;

Kortom de uiteenzetting van verzoekende partijen bevat geen concrete en precieze gegevens waaruit zou moeten blijken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het aangevochten besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, par. 2;

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen nadeel voorhanden is en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door verzoekende partij aangevoerde feiten en argumenten te verweren;

Verzoekende partijen poneren zomaar:

'Het is evident dat de afbraak wanneer de bouwvergunning wordt verleend steeds onzeker is zodat de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel evident is'.

Vervolgens dient opgemerkt dat in het bezwaar van de familie VAN DEN BROECK d. d. 18 februari 2002 wordt vermeld :

'Er staat reeds een hoge on-esthetische mast, die het uitzicht sterk belast'.

M.a.w. het zgz. geschonden uitzicht bestaat nu ook al;

Het uitzicht zal trouwens in grote mate verzacht worden door de aanwezigheid van het groot aantal hoge bomen in de onmiddellijke omgeving (zie foto's);

Daarnaast blijkt uit een onderzoek van 'de eventuele effecten van het ASTRID-systeem op menselijke gezondheid, inclusief bepaalde aspecten inzake elektromagnetische compatibiliteit' dat 'het overduidelijk is dat de basisstations van het ASTRID-netwerk slechts in zeer geringe mate bijdragen tot het risico voor de volksgezondheid volgens het normontwerp van de Belgische federale overheid'.

Deze Belgische normen zijn vier keer strenger dan die van de wereldgezondheidsorganisatie (WHO) en 200 keer strenger dan de effectieve risicogrens;

M. a. w. ook aan de tweede door artikel 17, par. 2 van de gecoördineerde wetten opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen is niet voldaan";

Overwegende dat de tussenkomenende partij antwoordt wat volgt :

"2.1. Vooreerst (stellen) verzoekende partijen vast dat het moeilijk te herstellen en ernstig nadeel geenszins met duidelijke en concrete gegevens wordt gestaafd.

(...)

In casu, moet vastgesteld worden dat de verzoekende partijen slechts acht korte alinea's besteden aan de omschrijving van hun moeilijk te herstellen en ernstig nadeel zonder dat op welk ogenblik ook concreet wordt aangegeven in welke mate de betrokken vergunning en een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel zou kunnen bezorgen.

Het nadeel is evenwel geenszins evident zoals hierna zal blijken.

Er dient dan ook vastgesteld te worden dat voormelde acht korte alinea's geenszins de duidelijke en concrete gegevens kunnen uitmaken die nodig zijn om een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel te kunnen aantonen.

Derhalve dient alleen om deze redenen de vordering tot schorsing te worden verworpen.

2.2. Daarnaast is het moeilijk te herstellen en ernstig nadeel zoals aangegeven door de verzoekende partijen geenszins evident.

Dit geldt inzonderheid omwille van het feit dat de thans verleende vergunning tot het oprichten van een pyloon een reeds bestaande zendmast moet vervangen.

In feite wijzigt de bestaande situatie derhalve niet in vergelijking met de vergunde situatie door de bestreden beslissing.

Verzoekende partij doet dan ook gelden dat er eigenlijk geen causaal verband bestaat tussen de bestreden beslissing en het moeilijk te herstellen en ernstig nadeel.

Het aangegeven nadeel (voor zover dit voldoende geconcretiseerd zou zijn - quod non) vloeit inderdaad niet voort uit de bestreden beslissing zelf, maar wel uit de reeds bestaande toestand die alleen maar wordt bestendigd.

Het nadeel is met andere woorden slechts te wijten aan de reeds eerder verleende vergunningen.

In dezelfde zin spruit uit een regularisatievergunning voor een bouwwerk geen moeilijk te herstellen en ernstig nadeel voort wanneer de bouwwerken zijn gebaseerd op een tijdelijke vergunning die jaren voordien wordt afgeleverd en de gemeente nadien getalmd heeft met de vervolging van het bouw misdrijf (...).

Ook in casu, blijkt (dat) de reeds bestaande zendmast eerder werd vergund en nooit werd aangevochten door de verzoekende partijen.

Laatstgenoemde(n) kunnen evenwel in die omstandigheden geenszins aantonen dat het vervangen van de pyloon hen thans plots een verlies van licht en esthetisch nadeel en een schending van het uitzicht zou bezorgen die in vergelijking met de reeds bestaande pyloon zouden maken dat het thans plots om een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel zou gaan.

Ook om die reden kan de tweede schorsingsvoorwaarde niet als vervuld worden beschouwd.

2.3. Tenslotte stelt verzoekende partij in tussenkomst vast dat een schorsing niet meer het beoogde effect kan hebben aangezien op 31 augustus 2003 de betrokken bouwwerken quasi volledig werden gefinaliseerd.

(...)

In elk geval is één van beide schorsingsvoorwaarden niet vervuld en dient de vordering aldus minstens als ongegrond te worden verworpen.

IV. WAT DE BELANGENAFWEGING BETREFT.

Verzoekende partij in tussenkomst verzoekt de Raad van State om in de hypothese waarin deze laatste per impossibile van oordeel zou zijn dat de grondvoorwaarden voor de schorsing alsnog vervuld zouden zijn - quod non - dat deze schorsing van de tenuitvoerlegging van de door verzoekende partijen bestreden beslissing toch niet zou worden bevolen.

Verzoekende partij in tussenkomst vraagt aan de Raad van State dat zij in die hypothese zou overgaan tot de afweging van de belangen van de in de zaak betrokken partijen en de rechtstreeks betrokkenen van die bestreden beslissing.

Er dient inderdaad te worden nagegaan wat het nadeel van de verzoekende partijen is als gevolg van de bestreden beslissing en wat het nadeel voor verzoekende partij in tussenkomst is.

Welnu, het vermeend nadeel voor de verzoekende partijen, dat gebeurlijk rechtstreeks zou kunnen voortvloeien uit de bestreden beslissing is het zogenaamd schenden van haar uitzicht en de volgens haar ongepast(e) inplanting van de pyloon, terwijl de schorsing van de beslissing voor de verzoekende partij in tussenkomst tot gevolg heeft dat het ganse systeem, waarvan de verzoekende partij overigens het algemeen belang erkent, niet operationeel kan zijn en daardoor de werking van alle veiligheids- en hulpdiensten van ons land in het gedrang dreigt te komen (minstens op het grondgebied van de gemeente BRASSCHAAT).

Gelet deze specifieke omstandigheden lijkt het niet aangewezen dat de bestreden beslissing zou worden geschorst";

Overwegende dat ter terechtzitting niet is betwist dat de vergunde handelingen en werken thans nog niet volledig zijn uitgevoerd; dat het feit dat de vergunde handelingen en werken reeds grotendeels zijn uitgevoerd niet tot gevolg

heeft dat een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zonder nut is, ook al is daardoor een deel van het door verzoekers aangevoerde nadeel reeds gerealiseerd;

Overwegende dat het door de tussenkomende partij aangevoerde argument dat aan de bestaande situatie in feite niets wordt gewijzigd omdat de vergunde pyloon een reeds bestaande zendmast moet vervangen, en het aangevoerde nadeel aldus niet voortvloeit uit de bestreden beslissing zelf, maar wel uit de reeds bestaande toestand die alleen maar wordt bestendigd, niet kan worden aangenomen, alleen reeds omdat blijkt dat de bestaande zendmast is ingeplant op een afstand van meer dan 50 m van de inplantingsplaats van de thans vergunde pyloon, en daarenboven niet blijkt dat deze nadien zal worden verwijderd; dat voorts het argument van de verwerende partij dat het uitzicht voor verzoekers in grote mate zal worden verzacht door de aanwezigheid van een groot aantal hoge bomen evenmin kan worden aangenomen, aangezien uit de goedgekeurde plannen blijkt dat tussen de inplantingsplaats van de vergunde pyloon en de grens met verzoekers' perceel een met klinkers verhard terrein bestemd tot parking en doorgang en een grasveld zijn voorzien; dat ten slotte het argument dat uit een onderzoek blijkt dat "de basisstations van het ASTRID-netwerk slechts in zeer geringe mate bijdragen tot het risico voor de volksgezondheid volgens het normontwerp van de Belgische federale overheid" niet wegneemt dat de onmiddellijke leefomgeving van verzoekers in niet geringe mate in het gedrang kan worden gebracht door de inplanting van een vakwerkpyloon met een hoogte van 36 m met daarop door middel van een draagstructuur 3 antennes en 2 straalverbindingen; dat het aangevoerde nadeel ernstig is en moeilijk te herstellen;

Overwegende, wat betreft de vraag van de tussenkomende partij om tot belangenafweging over te gaan, dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de tussenkomende partij op een gefaseerde wijze antennepylonen bouwt over het ganse Belgische grondgebied; dat de tussenkomende partij niet aantoont dat het niet onmiddellijk kunnen realiseren van de betrokken antennemast onoverkomelijke problemen zou stellen wat betreft het door haar aangehaalde algemeen belang; dat zij onvoldoende zwaarwichtige redenen bijbrengt om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat verzoekende partijen dreigen te ondergaan te doen wijken voor haar belang om een vergunning, die op het eerste gezicht onwettig is, alsnog onmiddellijk verder te kunnen uitvoeren;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. ASTRID in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 18 april 2003 van de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar waarbij aan de n.v. ASTRID de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het plaatsen van een vakwerkpyloon met een hoogte van 36 m waarop door middel van een draagstructuur 3 antennes en 2 straalverbindingen aangebracht worden, en de shelter met de technische installatie aan de voet van de pyloon wordt geplaatst op een perceel gelegen te Brasschaat, Hemelakkers 40, kadastraal bekend Sectie D, nr. 554 d.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijf november 2003, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.